Historische Kring Eemnes

1991-3

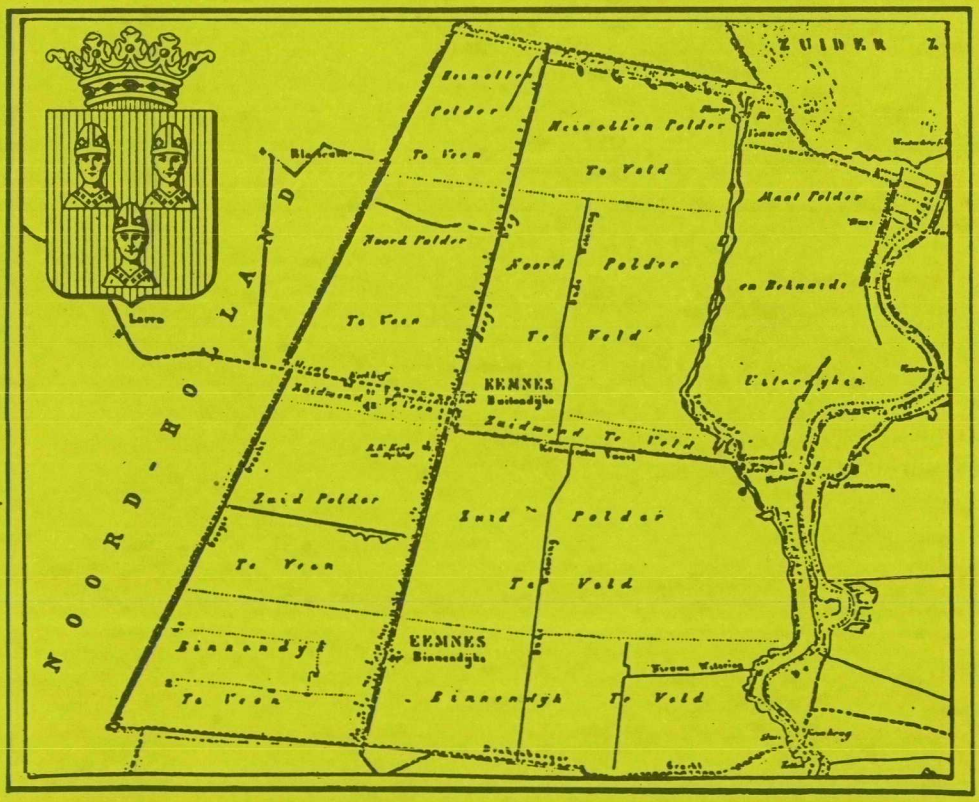

Historische Kring Eemnes

september 1991, jaargang 13 nr 3

verschijnt viermaal per jaar

Bestuur:

Voorzitter	J.de Roos-Post	Torenzicht 38
Vice-voorzitter:	H. v. Hees	Kerkstraat 15
Secretaris:	H. Nobbe	Braadkamp 3
Penningmeester:	F. Mol	Roerdomp 27
Leden:	B. v. Raaij	Zaadkorrel 23
	R. Ruizendaal	Laarderweg 31

kontributie H.K.E. ƒ 20,-- per jaar
Voor leden buiten Eemnes ƒ 2,50 porti bijbetalen
Amro-bank Eemnes nr. 45.89.86.577
Girorekening nr. 2080362

Losse nummers kwartaalboekje ƒ 6.00

Ledenadm.,adres-wijzigingen en verkoop losse nummers: B. van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, tel. 14689

Redactie: B. van Raaij tel. 86594
H.H.M. van Roij tel. 12531

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie

Doel van de vereniging is bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

Inhoud:

Eemnes krijgt een Oudheidkamer	119
Kapper en Kleermaker: Hendrik van Hees	119
In onze serie "Oude Eemnessers"	129
Kasteel Ter Eem	135
De Franse tijd	135
Korte geschiedenis van het geslacht Rozenberg	144
De kleding van Elbartje Blom	162
Scheeren en haarsnijden	164
"Een Rondje Eemnes"	167
Een nieuw record	168
Werkgroepen	170
Wie kent ze nog?	170
Oude foto's van het boerenleven	172
Activiteiten	173
Schenkingen aan H.K.E.	173
Wie doet er mee? Wie weet er van?	174

Van de redactie

De copy voor het volgende H.K.E.- kwartaalboekje willen wij graag ontvangen voor 15 oktober 1991.

Eemnes krijgt een oudheidkamer!

Op maandag 26 augustus jl. nam de gemeenteraad van Eemnes een historische beslissing. Er werd besloten dat de oude brandweergarage aan de Raadhuislaan zal worden omgebouwd tot een Oudheidkamer voor de gemeente Eemnes met daarbij bibliotheek en archief voor de Historische Kring Eemnes.

Het gebouw blijft eigendom van de gemeente Eemnes. De Historische Kring zal proberen om in de Oudheidkamer een beeld te geven van 't Eemnes van vroeger. Dit zal gebeuren door permanente en wisselende tentoonstellingen. Daarnaast moet het gebouw een werk- en activiteitenruimte voor de H.K.E. worden.

We hopen dat de gemeente snel gaat beginnen met de verbouwing. Misschien kunnen we dan in de loop van 1992 beginnen met de inrichting van de Oudheidkamer. Dit moet een pronkjuweel worden voor en van alle inwoners van Eemnes. Daarom zullen we binnenkort dan ook een beroep doen op de Eemnessers om op verschillende manieren te helpen bij het op poten zetten van de Oudheidkamer. Als u nu al de kriebels krijgt, dan kunt u gerust contact opnemen met ons bestuur.

Henk van Hees
vice-voorzitter
Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes
02153-89849

Kapper en Kleermaker: Hendrik van Hees

Aan het woord: kleermaker Antoon van Hees, over zijn vader, die van 1909 tot 1947 als kapper en kleermaker werkzaam was aan de Wakkerendijk.

Mijn grootvader was Jan van Hees. Hij was kleermaker

en hij woonde op Soest. Van zijn drie jongens was mijn vader Hendrik de oudste, geboren in 1881. Toen hij een jaar of 12 was, kwam er een kapper uit de buurt die aan mijn grootvader vroeg of Hendrik hem 's zaterdags kon helpen met inzepen. Omdat de kapper nog al eens aan de late kant op z'n werk verscheen, werd Hendrik al gauw gevraagd om te scheren. Dat ging zo goed, dat een aantal klanten aan mijn grootvader gingen vragen of Hendrik thuis een eigen kapperszaakje kon beginnen. Er werd toen een kamertje in het huis

Dienstfoto van Hendrik van Hees (1881-1947) genomen ± 1900

voor ingericht. Er werden scheermessen, kwasten en een stoel gekocht en zo is mijn vader aan de Korte Kerkstraat 6 te Soest als kapper begonnen. Als hij niets te doen had, moest hij zijn vader in de kleermakerij helpen.
Al gauw werd hem ook gevraagd om haar te knippen. Geen mens heeft hem dat ooit geleerd. Hij heeft het gewoon zichzelf maar aangeleerd. Rond 1900 moest Hendrik in militaire dienst. Hij heeft toen zijn broer Teus het vak geleerd en die nam de zaak over. Toen vader uit militaire dienst kwam is hij in Hoogland als kleermakersknecht gaan werken bij Evers. Daar heeft hij verscheidene jaren gewerkt. Omdat mijn grootvader in Eemnes nog verschillende klanten had zitten, raadde hij Hendrik aan om in Eemnes te beginnen. De moeder van grootvader kwam uit Eemnes. Er woonde nog een nicht, Geert Timmer, op Klassenburg en zodoende kon vader daar in mei 1909 een huisje huren (Wakkerendijk 144) om er te beginnen als kapper en kleermaker. Hij werkte er door de week en ging tot zijn trouwen in het week-end naar zijn ouders in Soest. Hij was op een dinsdag in mei begonnen en toen hij op zaterdagavond naar huis ging in Soest had hij aan scheren en knippen 45 cent verdiend. Scheren kostte toen 3 centen en haar knippen 5 centen. In Eemnes zat toen nog een kapper, Kees Snel. Daarnaast waren er wat boerenknechten en daggelders die 's avonds wat wilden bijverdienen en die aan huis mensen scheerden.
Toen mijn vader in Eemnes zat, kwamen die mannen naar hem toe en zeiden: "ik ben blij dat er nu een echte kapper is, ik scheer niemand meer, ik stuur iedereen naar jou toe!"
Op 12 november 1909 trouwde mijn vader met Jannetje (Jans) Sukel en zij kwam ook op KLassenburg wonen. Toen er steeds meer werk kwam, ook in de kleermakerij, moest er grotere werkruimte komen.
Op 28 april 1914 kocht vader voor ƒ 1.500,-- het pand Wakkerendijk 114.
Kort daarna kwam er een moeilijke tijd. De 1e Wereldoorlog brak uit. Vader moest op 1 augustus in dienst en op 22 augustus ben ik geboren. Vader lag toen in Harmelen. Hij liet zich door een ander present melden.

Jannetje (Jans) Sukel (1882-1946) gehuwd met Hendrik van Hees.

Bij de familie Van Leeuwen in Harmelen (die later in Eemnes woonde) leende hij een burgerpakkie en zo ging hij op de fiets naar Eemnes. Zo is hij toch twee dagen thuis geweest toen ik geboren was.
Vader is ongeveer 3 jaar weggebleven. Moeder is door de buurt ontzettend goed opgevangen. Ze mocht bij Van Klooster elke dag gratis melk halen.
De vrouw van Izak Hoogenhout kwam al meteen zeggen: "Vrouw Hees,(dat zeiden ze altijd) je kan toch niet allenig blijven; ik zal wel een deren sturen." Ze

had 3 dochters en die kwamen bij ons als hulp. Zo was 3 jaar lang één van die meisjes dag en nacht bij ons. Vooral Betje Hoogenhout was er vaak.
Toen vader al een paar maanden ingekwartierd lag in Harmelen werd hij daar te werk gesteld in een kapperszaak omdat de kapper daar zelf ook gemobiliseerd was. Hij moest daar soldaten en burgers knippen en scheren. Daar waren ook Belgische vluchtelingen. Op een dag bood zich een Belg als kappersknecht aan. Die kwam al gauw tot de ontdekking dat vader geen echte vakopleiding had gehad. "Van die knaap" zei vader altijd "heb ik leren knippen, dat was een vakman, die

Hendrik van Hees in actie als soldatenkapper, toen hij in het begin van de 1e Wereldoorlog als gemobiliseerd militair was ingekwartierd bij boer Blok in Harmelen.
v.l.n.r. waarschijnlijk een Belgische vluchteling, Teus Gijzel, later aannemer in Hilversum, Boer Blok uit Harmelen (in stoel), Hendrik van Hees, De man die de krant leest is onbekend. Foto van ± 1915

kon modelknippen op allerlei manieren."

Toen vader op Wakkerendijk 114 kwam wonen, scheerde scheerde hij in het achterhuis. Aan de zuidzijde was een kamertje van 2½ bij 4 meter en daar was de kleermakerij. De rest van het achterhuis werd gebruikt als keuken en tegelijkertijd als ruimte voor het scheren en knippen. Dat was krap en primitief. Rond 1928 kwam er gelukkig een uitbreiding. Aan de zuidzijde werd een stuk bijgebouwd: vooraan de kapperszaak en achter kleermakerij.

De prijzen bij de kapper gingen langzaam omhoog. De prijzen van 3 cent voor scheren en 5 cent voor knippen (1909) vonden veel klanten na enige tijd te laag. Ze gingen uit zichzelf een dubbeltje voor het scheren geven. Toen heeft vader het na een aantal jaren veranderd in 10 cent voor scheren en 15 cent voor knippen. Dit is jarenlang zo gebleven. In de dertiger jaren is het scheren 15 cent en het knippen 25 cent geworden. Vader en moeder hadden ondertussen negen zonen gekregen, waarvan er uiteindelijk vijf overbleven.

De mooiste en gezelligste tijd in de kapperszaak was eigenlijk in de dertiger jaren. Vooral 's avonds. Op woensdag- en zaterdagavond werd er in de kapperszaak gewerkt. In de kleermakerij werd niet gewerkt; daart zaten ze dan te kaarten en te sjoelen. Moeder kwam daar steeds binnen met een schortje voor en met een grote kan koffie om rond te brengen. Ze regelde vaak sjoelwedstrijden waarbij ze doosjes sigaren beschikbaar stelde.
Op andere avonden, als er niet gewerkt werd, kwamen er ook vaak mensen om te kaarten. Ze kwamen voor de gezelligheid en hadden geen zin om in een café te gaan zitten. Geregelde gasten waren Jan Prinsen, Aart Kuijer, Tiem Spieker, Bertus van 't Klooster, Wout 't Jong, Drikus v.d. Wardt en Jan van Wijk (Laarderweg). Vooral Jan van Wijk kon ontzettend goed kaarten.
Maar het was hard werken. Vooral op zaterdag was het een lange dag. Dan ging vader om 7.30 weg om zieke

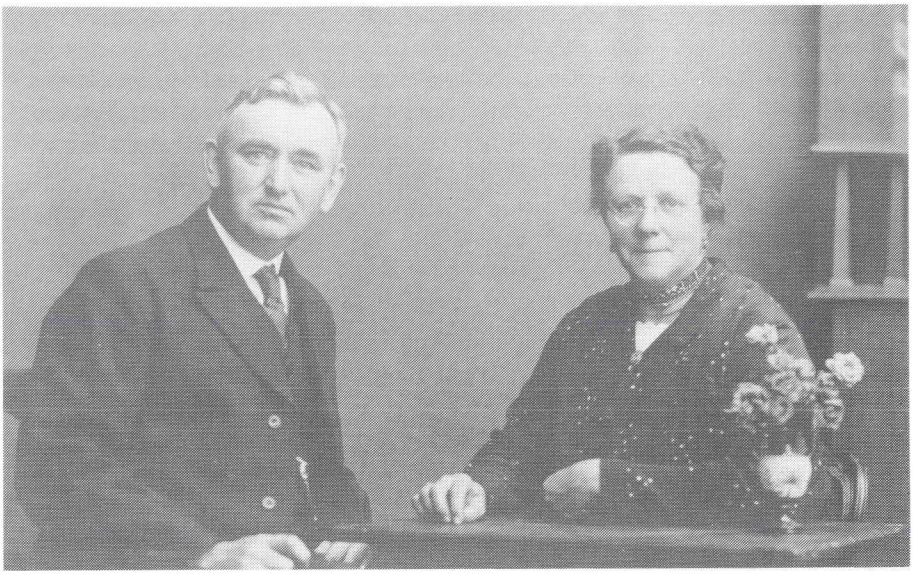

Hendrik van Hees (1881-1947) en zijn vrouw Jannetje Sukel (1882-1946). Foto uit 1939.

of oude mensen te scheren en als hij rond 12.15 uur thuiskwam zat de winkel al vol met mensen. Hij stond dan te scheren tot 's avonds rond 23.00 uur. Als dat klaar was, zat moeder aan tafel en ging al het scheergeld dat vader die dag verdiend had bij moeder in de schort. De koffiekan stond op tafel en we kregen beschuit met suiker. Om 24.00 uur was het:"jongens nou geen koffie meer drinken, want morgen om 7.30 uur moeten we naar de kerk en dan moeten we nuchter zijn."
Als vader op zondag na de mis van half acht thuiskwam, zat er zeker al een man of tien te wachten om geschoren te worden. Dat waren mensen die buiten Eemnes werkten en die 's zaterdagsmiddags of 's avonds pas thuiskwamen. Dan stond vader 's zondags nog tot een uur of tien te scheren. maar dat deed hij niet met zin, hoor. Dat was bittere noodzaak! Je had toen nog geen scheerapparaten. Mannen lieten zich 2 à 3 keer per week scheren.
Vader ging ook dode mensen scheren. Soms werd hij midden in de nacht uit bed gebeld om een dode te scheren.

Gezin van Hendrik van Hees. Foto genomen in 1925 door de schoolmeester Willeman (Maria-school) v.l.n.r. Gijs van Hees (1915-1981), Jannetje van Hees-Sukel (1882-1946), Wim van Hees (geb. 1918), daarachter: Jan van Hees (1910-1966), op de voorgrond Antoon van Hees (geb. 1914), Vader Hendrik van Hees (1881-1947), Henk van Hees (1916-1971)

Betalingen

Boerenknechten verdienden vroeger 250 tot 350 gulden per jaar. Daar kwamen ze het hele jaar voor bij ons in de kapperszaak of op de kleermakerij. Ze lieten alles opschrijven en als het jaar om was, beurden ze het geld bij de boer en dan kwamen ze afrekenen. Wij moesten dus alles noteren.

Mijn vader hield alles bij voor de kleermakerij en mijn moeder voor de kapperszaak. Moeder zorgde voor sigaren en sigaretten. Ze kon goed inkopen.

Bekende sigarenmerken uit die tijd waren Hofnar, Gijsbrecht van Amstel (uit Baarn), Duc-George, Karel I en Willem II.

We hebben ook nog een tijd gehad, dat we een eigen merk hadden. Een reiziger van Karel I was voor zichzelf begonnen en hij bracht ons op het idee om Van Hees-sigaartjes te gaan verkopen: hij leverde ons doosjes met 10 kleine sigaartjes voor 30 cent. Allemaal Van Hees-sigaartjes en de mensen vonden ze lekker. Sigaretten kostten 15 cent per pakje. Er werd veel pijptabak verkocht en ongelooflijk veel pruimtabak.
Ouwe Kees v.d. Wardt (de vader van Toon en Dirk) was hier vroeger vrachter en hij reed van Eemnes op Amersfoort heen en weer. Iedere maand leverde hij een grote jute zak met pruimtabak van de Snuifmolen in Amersfoort af. Ook bracht hij elke maand een doos met 250 pakjes van Dobbelman. Dat was B.Z.K., hele zware pruimtabak. De mensen noemden dat Beste Zeemans Kost.
We verkochten heel veel repen chocola en ook wel drop en kauwgom.

Rechts kapperszaak en kleermakerij van Hendrik van Hees op Wakkerendijk 114. Foto ± 1940.

Kleermaker of kapper?
Als het erop aan kwam werkte vader toch liever in de kleermakerij. Hij deed veranderwerk en reparatiewerk maar maakte ook veel nieuwe kleding: Broeken- kielenjassen en ook pakken. De mensen deden toen wel lang met een kostuum. Vader was veel bezig met werkgoed. Hij heeft verschillende knechts gehad in de kleermakerij.
Toen wij groter werden was dat niet meer nodig. Mijn broers Jan en Henk gingen in de kapperszaak helpen en vanaf 1936 kwam ik bij vader in de kleermakerij werken. We gingen helemaal samenwerken in die tijd. Vader wilde niet dat hij vooraan stond. Hij zei altijd:"Antoon is de kleermaker. Hij kan het!" Hij gaf alles aan me over.
Tot 1946 werkten we samen. Toen ben ik getrouwd en aan de Laarderweg no. 89 begonnen. Vader is kort daarna in 1947 gestorven.
Ik heb me alleen beziggehouden met het kleermakersvak. Ik hield niet van het kappersvak, al dat inzepen en knippen! Op een dag zat ik te werken in de kleermakerij. Vader en Jan waren er niet. Toen kwam ouwe Gerrit de Bree, die moest z'n haren laten knippen voor een feest. "Ja" zei moeder "ze zijn er niet of Antoon moet het doen."
"Ah joh" zei Gerrit "wat kan jou het schelen, ik ben toch getrouwd, mijn haar is niks aan te verpesten, je knipt het maar rondom af!"
Ik deed het dus maar.
Toen was er nog geen elektrische tondeuse. Je had van die tondeuses waarbij je met je hand moest knijpen. Gerrit de Bree had van dat harde stugge haar, net staaldraad. Toen ik in z'n nek begon te knippen, kon ik de machine niet meer dichtknijpen. Dat stugge haar zat dwars tussen die mesjes in. Ik dacht bij mezelf: zo kan ik hem niet haar huis sturen, want die knipmachine hangt aan z'n haar vast. Ik dacht vooruit dan maar en ik gaf een ruk aan dat ding! Meteen kwamen de bloeddruppels eruit. Toen zei Gerrit:"Ho maar, ik heb het al gevoeld! Ik kom morgen wel weer terug!" Dat was de eerste keer dat ik haar knipte en meteen ook de laatste keer!

Dat werk liet ik over aan mijn broers Jan, Henk en Wim.

Dit was het verhaal van Antoon van Hees opgetekend door:

Henk van Hees
Kerkstraat 15,
3755 CK Eemnes
tel. 02153-89849

In onze serie "Oude Eemnesser .....

In onze serie: "Oude Eemnesser ..... vertelt vandaag onze onmisbare Heer C. Hensbergen zijn verhaal. Waarom onmisbaar hoor ik u vragen. Omdat het de Heer Hensbergen, postbode in ruste is, die viermaal per jaar in 't Emmenesse bij alle leden van de Historische Kring Eemnes het boekje in de brievenbus laat glijden. Dat is een geweldige klus en al doet hij het met het grootste plezier toch vind ik dit een prachtige gelegenheid om eens een schitterende pluim op de hoed die hij altijd draagt te steken. Bravo Heer Hensbergen!

"Ik ben van boeren komaf. Van school gekomen heb ik eerst wat los werk gedaan. Daarna ben ik twee jaar in dienst geweest bij de gemeente Weesp, maar daar had ik het niet naar m'n zin, ik had er geen schik en als je geen lol in je werk hebt kun je beter weggaan, dus dat deed ik. Terug op Eemnes ben ik weer los werk gaan doen bij de boeren, dat deed ik graag. Op zekere dag kwamp Bep de Bruijn de posthouder bij me en zei: "Cees, ik heb een baantje voor je als hulpbesteller bij de post." Je had vroeger, dat was in 1956, twee bestellers die ieder een wijk hadden. De ene wijk was vanaf Jan Hilhorst aan de Laarderweg tot aan de gracht en dan terug het Sneeuwpaadje af tot bij Lumen Eek, zo heette dat pad daar vroeger. Dan vanaf Meentweg 31 tot aan het eind van de Meentweg, vervolgens naar Van

Kees Hensbergen bezorgt de post bij de R.K. Pastorie in Eemnes, Wakkerendijk 58. Foto genomen door pastoor H. van Huik in september 1980.

den Brink in de kweek, het Raboes en tot slot naar de sluis, dat was bij elkaar ruim 37 kilometer fietsen. De andere wijk was van 't eind van de Wakkerendijk tot aan de pastoor. Maar die wijken had ik de eerste jaren niet omdat ik dus hulpbesteller was. Ik had 's morgens het Kommetje, dat was van de pastoor tot Meentweg 31 en tot Laarderweg 38.
We waren pas getrouwd, toen burgemeester Van Niekerk bij ons kwam om te vragen of ik een beetje wilde komen

helpen bij de gemeente want de ouwe Jan Klaver was net gestorven of was er mee opgehouden, dat weet ik niet meer en dat was de enige gemeentewerker geweest. Dat leek me wel wat en zo ben ik zo'n anderhalf à twee jaar klusjesman geweest bij de gemeente.
's Morgens ging ik eerst melk monsteren bij de boeren, daarna het wijkie van de post lopen en dus 's middags klussen bij de gemeente. Boodschappen doen, kleine karweitjes opknappen enz. Oh ja, weet je wat ik ook nog gedaan heb? Die ijzeren vuilnisemmers op een karretje achter m'n fiets weggebracht, middagen was ik daarmee bezig.
Na twee jaar liet ik het afweten bij de gemeente, want ik werd vast aangesteld bij de post. Ook Kees Dop en Jan van Beek kwamen daar na een tijdje werken en we gingen 's morgens om vijf uur op de fiets naar Baarn om de post op te halen. Twee gingen er dan terug naar Eemnes om de post daar rond te brengen en de derde begon vast aan 't eind van de Wakkerendijk te bestellen, maar die had ook avonddienst. Die avondbestelling was alleen van de pastoor af tot aan Meentweg 31 en tot Laarderweg 93, verder niet.De gezelligste tijd heb ik meegemaakt in de sneeuwwinter van '62/63. Vanwege het dikke pak sneeuw was de Wakkerendijk 's morgens vroeg moeilijk begaanbaar. Daarom reden we met Henk van de Broek mee, want Henk moest toch elke ochtend een chauffeur ophalen op Soest. Prachtig, we kropen dan met z'n vijven, Kees Dop, Jan Schuurman, Jan van Beek, Henk en ik natuurlijk in de cabine van zo'n piepklein vrachtwagentje. Henk reed al glibberend over Laren naar Baarn en zette ons af bij het hoofdkantoor. Dat was wel erg leuk natuurlijk maar je moest later toch weer met de postzak op je rug lopend terug naar Eemnes, maar het was leuk hoor dat gebanjer door de sneeuw.
Op een ochtend kom ik schuifelend bij Jan van Beek aan, het was zo allemachtig glad dus wij glijend en glissend op Baarn an toen ie plotseling zei:"Weet je wat, we binden een paar schaatsen onder." De dijk was dat najaar net geasfalteerd dus het was één lange gladde ijsbaan. Ja, dat was mooi jô, toen heb ik een mooie tijd beleefd en gezellig onderweg. Hier kreeg je een

Kees Hensbergen bezorgt de post in de Kerkstraat. Foto uit 1982.

bakkie koffie, daar een kop soep, weer ergens anders een borreltje, ik heb heel wat borreltjes onderweg gedronken in die tijd, heerlijk en je werd er zo lekker warm van.
We hadden alleen niet zo'n leuke hoofdbesteller, hij liet je zo sjouwen. Gelukkig kwam er op een ochtend iemand van de inspectie en was zijn gebeul afgelopen. Het was namelijk zo, dat als je de Meentweg had je ook de post voor 't Kommetje mee moest nemen. Dat was die dag Kees Dop, al een bejaarde man toen en die stond met grote zakken voor op de fiets, daar moest hij dus mee naar Eemnes. Dat was werkelijk verschrikkelijk hoor. De inspecteur vroeg hem waar hij naar toe moest en toenhij het vertelde zei de inspecteur dat het de laatste keer zou zijn. Hij heeft woord gehouden, want

vanaf de volgende dag werd alle post met een taxi naar het bijkantoor van Bep de Bruijn gebracht. Later kwamen de P.T.T. auto's en ging alles nog makkelijker.

Wij betaalden vroeger ook de A.O.W. uit en niet netjes in zakjes hoor, nee Bep de Bruijn kwam 's avonds de centen bij je brengen. Tweeduizend gulden of zo, net zoveel je nodig had om alle mensen te betalen. Dat was zo gezellig, je had er mensen bij waar je bijna niet meer weg kwam. Mevrouw Bieshaar bijvoorbeeld, had altijd een half pond koekjes op tafel staan en je kwam niet eerder de deur uit voordat je alle koekjes opgegeten had! Bij de oude mevrouw Van der Zwaan kreeg je altijd twee glaasjes rode wijn, àltijd. De mensen waar je kwam waren ook vaak om een praatje verlegen en dan moest je ook de tijd voor ze nemen.
Op de Meentweg woonden Keetje Hilhorst, Antje Koppen en Teus van Wijk vlak bij elkaar en die drie wisten precies wanneer je kwam uitbetalen. Antje zat al bij Keetje op de bank als je kwam. Was Teus er nog niet, dan zei Keetje prompt:" effe de Koek hale". Ze liep naar buiten en riep....."Koek, Koek, verdomde Koek waar blijf je?" waarna Teus aan kwam rennen, schitterend. (Koek was de bijnaam van Teus van Wijk)
Voordat wij de A.O.W. uitbetaalden moesten de mensen op het gemeentehuis een soort bijstand gaan halen. Ant Koppen wilde altijd dat ik meeging. Op een dag stond ze me al op de dijk op te wachten. "Cees 't is weer zover hoor". "Ik kom er al an Ant." Ik laadde haar voorop de bagagedrager van m'n fiets, loste haar bij het gemeentehuis en inmiddels waarschuwde mijn vrouw Bep de Bruijn, want Bep wilde graag een foto van Ant maken, zo voorop de fiets. Ja hoor, ze kwam het gemeentehuis weer uit, sprong op de bagagedrager en kijkt u zelf maar wat een leuke foto dat geworden is. Wat heb ik een mooie herinneringen aan die jaren dat ik bij vadertje Post werkte en herinneringen kan geen sterveling je afnemen, dat is nog het àllermooiste."

Inderdaad, deze laatste woorden heeft Cees uit m'n hart gegrepen en vormen een waarheid als een Eemnesser koe.

Kees Hensbergen verzorgt gratis transport van Antje Koppen. Foto genomen op 26 mei 1963.

Cees glundert nog als hij aan die fantastische periode in zijn leven, toen men nog tijd voor elkaar had, terug denkt. Minstens driemaal in de week gaat hij koffie drinken bij zijn oude buurman Hannes Wiggerts en moet je die twee dan horen als ze over vroeger beginnen! Ze raken nooit uitgepraat en gelachen.
Wat een zalig stel mensen en wat een voorrecht om zo nu en dan eens onder het genot van een bakkie mee te mogen genieten. Dat weet u misschien niet maar als een geboren en getogen Eemnesser je uitnodigt op de koffie vraagt hij "kom je effe een bakkie doen?" Mijn antwoord luidt altijd "ja graag' gezellig." En weet u waarom? Deze eenvoudige gezelligheidsdieren zijn zo rijk van geest.

Tot schrijfs maar weer

Ama Teuria o.t.w
(Henriët Liscaljet)

Kasteel Ter Eem

Ik ben bezig met een onderzoek naar Kasteel Ter Eem dat bij Eembrugge gelegen heeft. Ik zou graag in contact komen met mensen die de plek goed kennen of gekend hebben.Vooral met mensen die de situatie vóór de ruilverkaveling van 1940 nog gekend hebben. Graag zou ik van deze mensen horen welke restanten er waren en waar ze lagen.
Kunt u er iets over vertellen, wilt u dan alstublieft contact opnemen met:

Harry v.d. Voort,
Jan van Beierenstraat 8,
1211 HT Hilversum
12035-234065

De Franse tijd

Aan de Russische veldtocht in 1812 namen 15.000 Nederlanders deel. Het Nederlandse contingent, voor een deel gedwongen via de conscriptie, de dienstplicht, maar ook met een aantal vrijwilligers, maakte overigens een bescheiden deel uit van de troepenmacht die zich in Duitsland verzamelde. In totaal bestond het leger waarmee Napoleon Rusland binnenviel uit 600.000 manschappen. Het is in de wereldgeschiedenis de grootste legermacht die ooit voor een expeditie bijeen is gebracht. Naar de eis van de toenmalige oorlogsvoering waren er bijna 15.000 paarden nodig, niet alleen voor het vervoer van de duizenden wagens, maar ook voor de cavallerie.
De bekende veldslag bij Borodino eiste omstreeks 9 september meer dan 70.000 doden en gewonden. Van het regiment Hollandse huzaren, dat bestookt was door de batterijen van de Russchische achterhoede bleef niet meer dan 46 man over. Maar op 15 september kwam Napoleon met zijn voorhoede desondanks toch tot aan Moskou.
Op 4 oktober moesten alle kerken in Holland op bevel

de glorieuze overwinning van Keizer Napoleon herdenken. Dat bevel werd braaf opgevolgd. Ook in Eemnes, zij het zonder twijfel als overal elders, met gemengde gevoelens.
Men wist nog niet van de verdere afloop, de werkelijk afgrijselijke terugtocht in de inmiddels ingevallen Russische winter. De terugtocht werd op 18 oktober aangevangen. Daags daarna werd Moskou, zoals we nu weten, in brand gestoken en moest men het hevig brandende Moskou ijlings verlaten.
Van de 15.000 Nederlandse soldaten keerden er niet

(Circulaire — AMERSFOORT den [illegible] october 1812

De Onderprefect van het Arrondissement Amersfoort,

aan

Den Heer Maire van Eemnes

Myn Heer de Maire!

De roemrijke zegepralen welke plaats gehad hebben bij de overtogten van de Niemen, van de Duina, van de Borysthenes; te Mohilow, te Drissa, te Polotsk, te Ostrowno; te Smolensk, en eindelijk de Veldslag van Moskowa, zijn alle beweegredenen, om dankzeggingen te doen aan den god der Heirscharen.
Daarom verzoek ik u op morgen Zondag den 18 october, (of zoo deze Brief te laat kwam) op Zondag den 25 daaraan, in alle de onderscheiden godsdiensten, welke in uwe gemeente zijn, Lofzangen en gebeden aan het opperwezen te doen uitvoeren, volgens de gewoontens van elke onderscheiden godsdienst.
Ik noeme mij met alle agting

De Onder-Prefect voornoemd

[signature]

meer dan een paar honderd terug. In ieder dorp was wel een gezin dat vader of zoon voorgoed moest missen. Ook Eemnes heeft daarvan geweten. Tot vele jaren na de Russische veldtocht verzochten wanhopige inwoners via de officiële kanalen om opheldering over spoorloos zijnde zonen. Jonge mannen in de bloei van hun leven en die tegen hun zin het eigen veilige huis moesten verlaten om des Keizers wapenrok te dragen en die ver van huis het ongewisse tegemoet gingen. In het oud archief van Eemnes is nog wel het een en ander bewaard gebleven, dat ons herinnert aan de periode voor, tijdens en na de Russische veldtocht.

No. 15.

De Maire van de Beiden Eemnessen
gezien hebbende het Besluit van den
Heer prefect wegens de Conscriptie maakt
bekend dat de Inschryvinge zal geschieden
op Dingsdag en Woensdag den 3den en 4de
September 1811 des namiddags van vyf tot
ses Uuren op de Gemeente Kamer te
Eemnes en ieder in die termen vallende
als geboren in den jaare 1789 word ten
ernstigste gewaarschouwd zig op die tyd
en plaats ter Inschryvinge te laten vinden
ten einde de Noodlottige gevolgen voor te komen
welke uyt het verzuym daarvan zeker zouden
te wagten zyn

de Maire voornoemd

De toebereidselen tot de Russische veldtocht van 1812 worden een jaar eerder in Nederland goed merkbaar. Belastingen gaan omhoog, paarden worden gevorderd, de conscriptie wordt srenger. Op 5 november 1811 komt er op de gerechtskamer van Eemnes een brief binnen van de onderprefect inhoudende: "Een decreet van de Keizer dat de pupillen der Garde aangevuld moeten worden met weeskinderen boven de 15 tot 19 jaar en dat derzelver kinderen donderdag den 15e dezer te Amersfoort moeten komen." Het betreft drie ingezetenen, namelijk

1) Hendrik Jan Knoppert, zoon van de Chirurgijn Willem Knoppert en Alette Vree, geboren Eemnes-Binnen 28-01-1793
2) Dirk van de Puijl, geboren Eemnes-Buiten 29-12-1794 en
3) Nicolaas van de Puijl, geboren Eemnes-Buiten 27-08-1792, zoons van Bart van der Puijl en Weijntje Boor.

Zij zullen op genoemde dag naar Amersfoort gezonden worden" Aldus het antwoord van de maire. Over hen is mij verder niets naders bekend geworden.

Een schrijven van dinsdag 12 november 1811 waaruit ook weer bleek dat er van vrijwillig in militaire dienst gaan beslist geen sprake was." De heer onderprefect vroeg op te geven het getal van lieden welke vrijwillig hadden dienst genomen en met verdere lastgeving om zulks alle drie maanden op te geven". In de raad werd besloten te antwoorden:" dat genen zich nog daartoe vrijwillig hadden aangegeven." zo ziet u dat de Eemnessers liever bij moeders pappot bleven dan in vreemde krijgsdienst gingen.

Lang na de Russische veldtocht bleven velen, ook in Eemnes, zich bezighouden met opheldering van het oot van hun vermiste verwanten. Een organisatie als het Internationale Rode Kruis bestond nog niet. Toch waren velen met opsporing bezig. Genoemd kunnen worden Uitgevers van couranten, boekhandelaren, etc.. Verder vond ik in het oud archief van Eemnes nog al wat notulen. Ontvangen van de heer Paile te Brussel

Amſterdam den 18 Augustus 1821.

MIJNHEER!

Wij hebben de eer UEd. te berigten dat door de laatſte uitgezondene Lijsten naar Rusland, vele die zich geabonneerd hadden, de Doodcedels ontvangen hebben.

Deswegens zal er eene nieuwe Lijst in allengevalle den 29 September 1821, naar nog 73 Rusſiſche, Pruisſiſche en Oostenrijkſche Hospitalen, meer als de vorige, verzonden worden; dewijl ons nog 73 Hospitalen nader bekend zijn geworden.

Insgelijks zal de naam van ieder Militair in drie voornaamſte Couranten van Rusland, Pruisſen en Oostenrijk geplaatst worden; dewijl vele Militairen in de Dorpen overleden zijn.

In de Lijst zoo wel als in de Couranten wordt bij ieder naam eene ſomma beloofd aan den genen die het Doodextract kan bijbrengen. Al wie genegen is dat des Militairen Naam in de Lijst en in 9 Couranten geplaatst worden, kan voor de ſomma van vijf Gulden vóór den 20 September dezes Jaars abonneeren.

Ieder geabonneerde bekomt den 29 September een Exemplaar der Lijst, zoo als dezelve naar Rusland &c. is afgezonden, en de 9 verſchillende Couranten kan men 2 à 3 maanden later op het Bureau komen laten inzien.

De genen die een Certificaat van het Regiment of van het Register, waaronder de Militair gediend heeft, hetwelk zijne afwezigheid inhoudt, verlangen, kunnen hetzelve bekomen aan onderſtaande Bureau, en gelegaliſeerd door Z. Exc. den Minister der Nederlanden; zeer nodig om als abſent te laten declareeren bij de Regtbank, ten bewijze dat dezelve niet meer in dienst is.

Een groot aantal familien hebben met deze ſtukken ingevolge het 116 Art. van het burgerlijk wetboek, van de regtbanken vonniſen verkregen, die hun in het bezit ſtellen van het gene den Militair nalaat, indien zij genoegzame onroerende Goederen hebben of een voldoende borgſtelling kunnende aantoonen, gelijk ſtaande met het gene dat weder zoude moeten worden gegeven, ingeval voornoemde Militair mogt terug keeren.

Men kan zich twee Naamlijsten aanſchaffen; de eerſte van 2000 overledene en geſneuvelde Militairen, en 42 welke nog in Rusland in leven zijn, voor 6 St., en de tweede, inhoudende 73 Staf- en andere Officieren, 33 Gardes d'Honneur, 3609 Manſchappen, en 105 die nog in Rusland in leven zijn, ingevolge de laatſte veldtochten, voor 12 St.

Men kan gemelde Lijsten bekomen bij de Heeren Boekhandelaren, gefrankeerde brieven moeten worden geadreſeerd aan het BUREAU VAN ONDERRIGTING EN DOOD-EXTRACTEN, *op den Nieuwendijk*, N°. 18. *Te Amſterdam.*

De Lijst der overledene Militairen, waarvan de Erfgenamen reeds de Dood-Extracten hebben ontvangen of nog niet afgehaald, is te bekomen bij de onderſtaande Heeren Boekhandelaars:

Menzing & Zoon, in *den Haag.*
Boulhuys, te *Kampen.*
Wansleben, te *Zutphen.*
van der Meulen, te *Zaandam.*
de Groot, te *Delft.*
Imhof & Schwarz, te *Keulen.*
Hofman & Comp., te *Hamburg.*
J. W. Kaiſer, te *Bremen.*
Gebroeders Hahn, te *Hanover.*
Beker, te *Wezel.*
Aſchendorff, te *Munster.*
Wortman, te *Emden.*
Linz, te *Trier.*

een brief van dinsdag 12-05-1818, met als inhoud: Dat diegene die bericht willen over de personen in de conscriptie bij het Frans bestuur gevallen en in Rusland geleven zijn zonder dat er van hen iets bekend is geworden, die kunnen zich tot hem adresseren. Zij kunnen dan verzekeerd zijn te horen, dat hun familielid of gesneuveld of gevangen genoemen is en waar of dan thans hun verblijfplaats is. Kosten daaraan verbonden: 10 Francs."

Het gemeentebestuur beantwoordde deze brief op dinsdag, 19-05-1818. "Op heden heb ik aan de heer Paile te Brussel de namen van de personen gezonden welke uit de gemeente wegens de voormalige conscriptie opgeroepen en vertrokken zijn en waarvan hun familie geen bericht van hun dood of leven heeft bereikt.

1) Gerrit van de Meiden, geboren te Renswoude, wonen-

de te Eemnes. Onechte zoon van Jannetje van de Meiden. Is geweest Kannonier bij het derde Cohorte, (leger) artillerie, klasse 1788.
2) Cornelis van Wegen, zoon van Cornelis Damen van Wegen en Jaapje Kuijer, (gedoopt R.K. Eemnes 27-10-1788) en gewoond hebbende te Eemnes. In 1811 vertrokken, heeft gediend bij de zesde compagnie, 11e Regiment Blauwe Huzaren.
3) Antonie Jongering, zoon van Antonie Jongering en Catonia van Baerschman, geboren 16-06-1790 te Amsterdam. Is van Amsterdam gemarcheerd 25 januari 1813 als fuselier (leefde nog na de Russische veldtocht) van de 10e Comp., 3e Nat.Cohort (leger), is toen overgeplaatst op 25 juli 1813 naar het zesde Regiment.
4) Teunis Grootveld, zoon van Gerrit Grootveld en Aaltje Tijmense ter Heijden, geboren te Eemnes-Binnen 29-02-1788, wonende te Baarn. Is in 1811 vertrokken als fuselier van de derde Comp., 1e Bat., 2e Regiment.
5) Jacob Steenhof, zoon van Albert Steenhof en Willemijntje Tak, gedoopt R.K. 04-11-1788 te Eemnes. Is vandaar gemarcheerd in 1811. Heeft gedient bij de 2e Comp., 2e Bat., 123e Regiment Infanterie.
6) Jan van Stoutenburg, zoon van Aart Peterse van Stoutenburg en Petronella Hoefsloot, gedoopt R.K. 05-11-1791 te Eemnes. Is vandaar gemarcheerd onder de 3e Comp., 1e Bat., 1e Regiment, 2e Divisie, 5e Corps d'Armé."

Op woensdag, 10-06-1818 notuleerde men in Eemnes het volgende: "ontvangen hebbende een missieve (Brief) van den heer Paile te Brussel om enige nadere gegevens op te geven omtrent de personen die vanwege de voormalige Franse conscriptie opgeroepen zijn en waarvan tot heden geen bericht van hun dood of leven binnen is gekomen. Tevens wordt 5 gulden gevraagd voor onderzoek naar elk afzonderlijk persooen, dit ter bestrijding der kosten, etc.. Besloten is de door hem gevraagde somma ad 5 gulden te voldoen voor elke militair, de persoon Cornelis van Wegen, Jan van Stoutenburg, Teunis Grootveld en Antonie Jongering. Van de

twee andere personen moesten de verdere nasporingen gestaakt worden, daar er door andere brieven geen naders omtrent genoemde personen bekend is geworden."

Op maandag 27-07-1818 notuleerde men: "Op de 7e juli is ontvangen een brief van de heer Paile te Brussel waarbij hij mij enige wetenswaardigheden toezond betreffende Antonie Jongering. Hetzelvende dat ook hij niets over hem wist, daar de militaire registers van het 14e Regiment, waarbij hij gediend had verloren waren geraakt.
Betreffende Cornelis van Wegen: hij zou verdwaald zijn in Rusland in 1812. Over Teunis Grootveld: dat er meerdere gegevens nodig zijn voor het onderzoek. Heer Paile geantwoord dat hij geloot had voor het tweede kanton Amersfoort en het lot no. 65 conscriptie 1808 getrokken had. Verder dat hij op 14-04-1812 naar Amsterdam is vertrokken ten einde te dienen onder het toenmaals opgerichte (cohorte (leger)). Dat hij geschreven had uit St. Orwens op 19-05-1812, dat hij geplaatst was bij het 123e Reg., 5e Bat., 3e Comp. Daarna schreef hij op 04-07-1812 uit Metz, dat hij toen diende bij het 2e Reg., 1 Bat., 4e Comp. fuseliers."
Ook hier werd mij verder niets bekend over de genoemde personen.
Hardnekkig bleef men volharden toch enige opheldering te krijgen, waarbij er ook altijd weer lieden waren die daar een lucratieve bezigheid van maakten waarbij het resultaat vaak niet in verhouding stond tot de gevraagde kosten. Dat het voor de nog immer wachtende familieleden tot ver na 1812 een zenuwslopende tijd was, laat zich raden. Een tijd waarbij zij geregeld tussen hoop en vrees leefden omtrent het lot hunner verwanten.

Tot zelfs in 1827 kwam ik in het oud archief Eemnes een schrijven tegen betreffende dit onderwerp. Om een zo volledig mogelijk beeld te krijgen leek het mij goed om het hier in zijn geheel weer te geven.

Wim Fecken.

UTRECHT *den 11den Julij* 1827.

ONDERWERP:

Vermiste Militairen.

Aan de ſtedelijke en plaatſelijke beſturen in de provincie Utrechs.

Sedert 1814 zijn er menigvuldige verzoeken bij het Departement van buitenlandſche zaken ontvangen, ten einde door tuſſchenkomst van hetzelve, en door die van ZIJNER MAJESTEITS Gezantſchap te *Parijs*, of in enkele gevallen door de Nederlandſche gezantſchappen aan andere hoven, berigten te erlangen, nopens het lot van Nederlanders die bij de voormalige Franſche Armée geſtaan hebben.

Daar intusſchen de, ten gevolge dezer aanvragen gedane naſporingen meestal militairen betroffen, die in den Veldtogt van *Rusland* in 1812 of ten gevolge der daaruit voortgevloeide gebeurtenisſen zijn vermist geraakt, zoo is men ſlechts in enkele gevallen geſlaagd, om eenig berigt, omtrent het lot dezer militairen, naar welke aanvraag werd gedaan in te winnen, en is het onderzoek wegens de overigen vruchteloos afgeloopen.

Deze aanvragen welke langzamerhand zijn verminderd, zouden waarſchijnlijk thans, bijna zijn opgehouden, indien niet zeer enkele lieden en commiſſie-kantoren er werk van maakten, om bij voortduring zoodanige perſonen op te ſporen.

Hierdoor worden aan de belanghebbenden niet alleen kosten van commiſſien veroorzaakt, maar hunne aanvragen hebben zeer zelden een gunstig gevolg, uit hoofde de opgave van de zaakverzorgers voor het meerendeel gansch onvolledig zijn.

Het getal Nederlandſche militairen bij het Franſche leger vermist, overleden of geſneuveld, omtrent welke nog geene aanvragen geſchied is, kan nog op zeer vele duizenden geſchat worden.

Ondertusſchen mag men den tijd, welke er reeds verloopen is, in aanmerking nemende, veronderſtellen, dat van derzelver naastbeſtaanden, wanneer deze uit

zich zelve handelen, niet vele aanvragen meer zullen inkomen, terwijl daar en tegen, ingeval zij door commissie kantoren hiertoe bij voortduring worden aangespoord, deze aanvragen zich nog oneindig kunnen vermenigvuldigen, genoegzaam altijd zonder eenig positief resultaat voor de belanghebbenden.

Ik heb alzoo de eer, de stedelijke en plaatselijke besturen bij dezen uit te noodigen, om, wanneer iemand der belanghebbenden zijne handteekening in volmagt op den Commissionair, zonder welke het Departement van buitenlandsche zaken geen gevolg geeft aan eenige aanvraag van laatstgemelden, hun ter legalisatie aanbiedt, alvorens zoodanige legalisatie te doen, hun voor oogen te houden, dat soortgelijke aanvraag eigenaardig door dezelve besturen behoort te geschieden, wanneer alle kosten vermeden worden; dat de Commissionair geene andere middelen bezit om berigten in te winnen, dan zich aan te melden bij dat Département, en dat na verloop van zoo vele jaren, de onderhavige aanvragen, genoegzaam altijd vruchteloos afloopen.

Op deze wijze is het te verwachten, dat vele belanghebbenden zullen worden terug gehouden, om in het vervolg dusdanige middelen te beproeven, en dat zij in dat geval zullen verkiezen van de tusschenkomst derzelve besturen gebruik te maken, die alsdan zich daartoe tot mij zullen behooren te wenden, om aan het Departement van buitenlandsche zaken te worden kenbaar gemaakt.

Intusschen moet ik doen opmerken, dat het geven der voorschrevene inlichtingen enkel in die gevallen zal te pas komen, wanneer de legalisatie der besturen tot het boven omschreven einde wordt verlangt, zonder die inlichtingen uit te strekken tot eene algemeene en openbare kennisgeving aan de ingezetenen, vermits dusdanige openlijke mededeeling al weder aanleiding zoude kunnen geven tot het levendig maken bij velen van het denkbeeld, om nog eenmaal te beproeven, narigten omtrent het lot hunner naastbestaanden, waarvan hier de rede is, te bekomen.

De Gouverneur in de provincie Utrecht

VAN TUYLL.

Korte geschiedenis van het geslacht Rozenberg

Het geslacht Rozenberg is een van oorsprong Nederlands-Hervormde familie die sinds 1848 in Eemnes woont. Bij het samenstellen van dit artikel hebben wij de voorvaderen kunnen terugvinden tot 1748. We komen dan terecht in Groningen. Misschien dat de familieverhalen dan toch waar zijn, want volgens deze bronnen komt de familie uit Duitsland.

Ons verhaal begint met:

I **Izak Rozenberg**
geboren Groningen +_ 10-12-1748
overleden Schalkwijk 21-08-1818
trouwt Neerlangbroek 17-01-1779
Willemijntje van Niekerk
ged. Neerlangbroek (NH) 10-04-1746
overleden ?

Na hun huwelijk gaat dit echtpaar in Utrecht wonen. In 1811, als zijn zoon trouwt woont Izak Rozenberg in Den Haag. Hij is dan huisbewaarder van beroep. Zijn vrouw is op dat moment al overleden. De laatste jaren van zijn leven heeft hij waarschijnlijk doorgebracht bij zijn zoon in Schalkwijk. Daar is hij in 1818 overleden.
De familie Rozenberg in Eemnes beschikt nog over een Statenbijbel waar voorin "Izak" staat. Mogelijkerwijs is dat deze voorvader Rozenberg geweest. Voor zover bekend hadden Izak en Willemijntje één kind.

II **Anthonie-Johannes Rozenberg**
gedoopt Utrecht
(N.H. Janskerk) 11-04-1784
overleden Schalkwijk 17-05-1841
trouwt Utrecht 21-08-1811
Wilhelmina Bouwman
gedoopt Utrecht
(N.H. Janskerk) 02-03-1788

HET GESLACHT ROZENBERG IN EEMNES

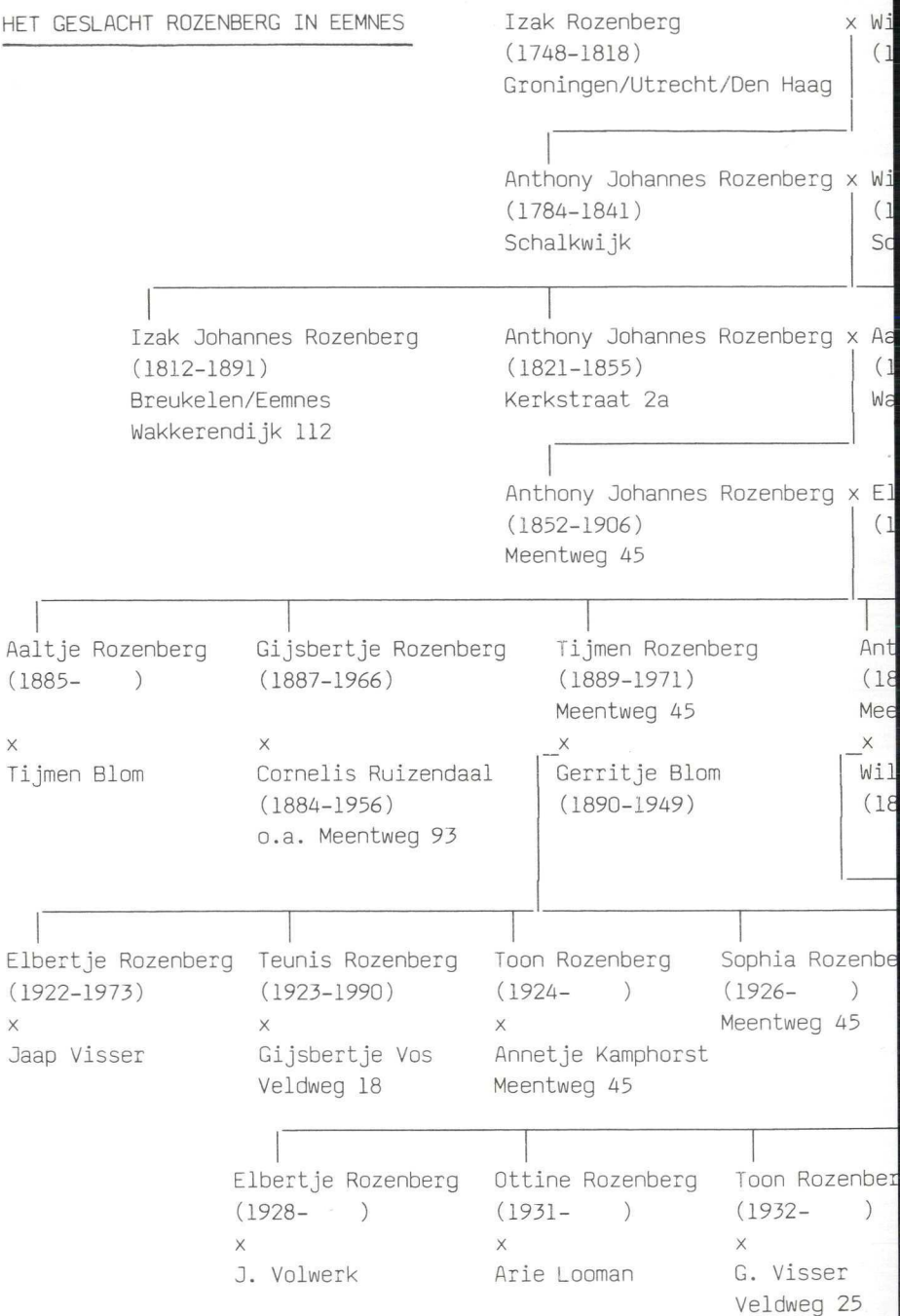

mijntje van Niekerk
-)

lmina Bouwman
-1857)
kwijk/Eemnes - Kerkstraat 2a

e Blom
-1899)
rendijk 112

Gijsbarta Rozenberg x Aris Romijn
(1823-)

tje Blom
-1940)

y Johannes Rozenberg
-1984)
eg 61

pje van 't Bosch
-1976)

Gijsbert Rozenberg
(1898-1972)
o.a. Laarderweg 33
Wakkerendijk 5
x
Alijda Roodhart
(1903-)

Antoon Rozenberg
(1930-)
x
Willy Magre

Antoon Rozenberg
(1927-)
x
Geertje Kooi
Nw. Zeeland

Teus Rozenberg
(1929-)
x
M. Pouw
Weesp

Aaltje Rozenberg
(1935-)
x
G. Ruizendaal

Gijsbertje Rozenberg
(1936-)
x
G. Rebel

Woutera Rozenberg
(1939-)
x
G. Versteeg

overleden Eemnes 02-06-1857

Anthonie-Johannes was schoolmeester van beroep. Als hij trouwt in 1811 wordt hij al vermeld als schoolhouder in Schalkwijk. Hij zou zijn hele leven in Schalkwijk voor de klas blijven staan. Uit zijn huwelijk met Wilhelmina Bouwman zijn 11 kinderen geboren: 8 dochters en 3 zonen.
De oudste zoon Izak-Johannes (1812-1891) bleef ongehuwd. Hij was timmerman en woonde de meeste tijd van zijn leven in Breukelen. In 1888 vestigde hij zich bij familie in Eemnes op Wakkerendijk 112. Daar stierf hij in 1891. Oudere familieleden kennen nog verhalen over Oom Izak. Nadat vader Anthonie-Johannes in 1841 gestorven was, is de familie niet lang meer in Schalkwijk blijven wonen.
Rond 1848 is moeder Wilhelmina Bouwman met de 3e zoon Anthony-Joahnnes en de jongste dochter Benja-

Elbartje Blom (1861-1940) gehuwd met Anthony-Johannes Rozenberg.

mina naar Eemnes verhuisd. Zij vestigden zich op Kerkstraat 2a. Ze huurden het huis van de familie Van Aken. Benjamina overleed daar op 2 juni 1850, veertien jaar oud. De vierde dochter Gijsbarta trouwde op 3 april 1857 in Eemnes met Aris Romijn. Kort daarna stierf moeder Wilhelmina Bouwman.
Ons verhaal gaat verder met de derde zoon.

III **Antony-Johannes Rozenberg**
geboren Schalkwijk 28-12-1821
overleden Eemnes 30-01-1855
trouwt Eemnes 19-04-1851
Aaltje Blom **14-02-1899**
geboren Eemnes 03-12-1819
overleden Eemnes 14-02-1899

Vanaf ongeveer 1848 vestigde Anthony-Johannes zich als wagenmaker op het adres Kerkstraat 2a. Het geluk was echter niet met hem en hij stierf op slechts

Jeugdfoto van Gijsbertje Rozenberg (1887-1966) gehuwd met Cornelis Ruizendaal, Meentweg 93.

Gijsje Rozenberg (1887-1966) gehuwd met Cornelis Ruizendaal

33-jarige leeftijd, zijn vrouw met een zoontje achterlatend.
Aaltje Blom ging terug naar de ouderlijke boerderij op Wakkerendijk 112. Daar bleef ze haar hele verdere leven als weduwe wonen, samen met enkele ongetrouwde familieleden. Daar groeide ook het enige kind van dit echtpaar op:

IV **Anthony-Johannes Rozenberg**
geboren Eemnes 10-01-1852
overleden Eemnes 23-01-1906
trouwt Eemnes 14-11-1884
Elbartje Blom
geboren Blaricum 06-08-1861
overleden Eemnes 20-05-1940

Tot zijn huwelijk in 1884 woonde Anthony-Johannes met zijn moeder bij zijn ooms op Wakkerendijk 112. Hij was

Boerderij Meentweg 45. Sinds 1884 onderkomen van de familie Rozenberg.

de eerste Rozenberg die voor het boerenberoep koos. Voor zijn huwelijk in 1884 kocht hij de boerderij Meentweg 45. Daar is hij zijn hele leven blijven wonen en werken. Uit zijn huwelijk met Elbartje Blom zijn 6 kinderen geboren: 3 zoons en 3 dochters. Dochter Aaltje trouwde met Tijmen Blom en woonde o.a. in Maartensdijk en Zoetermeer. Dochter Gijsbertje (1891-1966) trouwde in 1920 met Cornelis Ruizendaal en woonde van 1920 tot 1925 op Kerkstraat 8 en daarna op Meentweg 93.
Na het huwelijk van de oudste zoon verhuisde Elbartje Blom in 1921 naar Wakkerendijk 15 en via Kerkstraat 18 kwam ze voor haar laatste levensjaren in huis bij haar dochter Gijsbertje op Meentweg 93 (van 1926 tot 1940.)

Uit het huwelijk van Anthony-Johannes en Elbartje Blom zijn drie zoons geboren:

Jeugdfoto van Tijmen Rozenberg (1889-1971)

V-1

Tijmen Rozenberg
geboren Eemnes 27-02-1889
overleden Laren NH 17-10-1971
trouwt Eemnes 21-04-1921
Gerritje Blom
geboren Baarn 06-06-1890
overleden Eemnes 26-10-1949

Tijmen was 17 jaar oud toen zijn vader in 1906 overleed. Hij moest toen de boerderij Meentweg 45 al zo'n beetje overnemen. Problemen kwamen toen hij in 1909 in militaire dienst moest. Hij werd ingedeeld bij het

Tijmen Rozenberg (1889-1971)

Toon Rozenberg (geb. 1924) op de Meentweg in actie met zijn paard en wagen.

22e Regiment-Infanterie. Nog grotere problemen kwamen er toen hij bij het uitbreken van de 1e Wereldoorlog op 1 augstus 1914 gemobiliseerd werd. Pas op 17 november 1916 mocht hij met gewoon verlof gaan. De boerderij was in die tijd waargenomen door IJbert Kroeskamp.

In 1921 trouwde hij met Gerritje Blom, afkomstig van de boerderij Steevliet onder Baarn en later woonachtig op Wakkerendijk 260.
Tijmen heeft zijn hele leven met hart en ziel op de boerderij Meentweg 45 gewerkt. Vaak hoorden zijn kinderen hem om 4 uur 's morgens al weg gaan met de paarden.
Uit het huwelijk van Tijmen en Gerrtije zijn 6 kinderen geboren: 2 dochters en 4 zoons:
-**Elbertje** (1922-1973) trouwde met Jaap Visser uit Huizen
- **Teunis** (1923-1990) trouwde met Gijsbertje Vos.

Ze woonden op Laarderweg 76a en Veldweg 18. Hij was machinaal houtbewerker.

- **Anthony-Johannes** (Toon geboren 1924) trouwde in 1964 met Annetje Kamphorst. Landbouwer. Hij woont nog steeds op de ouderlijke boerderij Meentweg 45.
- **Sophia** (Fietje, geboren 1926) werkzaam in de bejaardenverzorging. Ze woont ook nog op de ouderlijke boerderij Meentweg 45.
- **Anthony-Johannes** (Antoon geboren 1930) trouwde met Willy Magré. Werkte bij de belastingen in Baarn en later bij de sociale dienst in Breda en Hilversum.
- **Hendrikus** (1934-1935)

V-2 **Anthony-Johannes Rozenberg**
geboren Eemnes 30-08-1896

Jeugdfoto van Anthony-Johannes Rozenberg (1896-1984)

Trouwfoto van Anthony-Johannes Rozenberg en Willempje van 't Bosch genomen op 4-6-1924

overleden Eemnes 04-05-1984
trouwt Nijkerk 04-06-1924
Willempje van 't Bosch
geboren Nijkerk 02-07-1897
overleden Eemnes 25-10-1976

Toon Rozenberg is begonnen als boerenknecht bij de ouwe Jan Kuijer (vader van Aart Kuijer) samen met Peter v.d. Kamp. Ze sliepen daar op de hilt.

Hij heeft als boerenknecht ook nog gewerkt bij Jan Roodhart en in Ijsselstein. Vanaf zijn huwelijk in 1924 woonde hij met zijn gezin in het meest karakterstieke huisje van de Meentweg op nr. 61 (gehuurd van Hoogeveen, later zelf gekocht).
Meteen vanaf zijn huwelijk ging Toon aan de Meentweg boeren. In de eerste jaren bleef hij er nog wel bij werken zodat zijn vrouw vaak moest melken. Zo heeft hij vaak geholpen met het lossen van stenen bij de Eemnesser haven. Toen het wat beter ging liet hij na enige jaren zijn huis verbouwen. De houten achterkant verdween en binnen kwamen een W.C. en een echte keuken. Uit de voorgevel verdween de deur bij een eerdere verbouwing.
Toon had een grote liefhebberij in de paardenhandel en zijn vrouw zorgde met hart en ziel voor haar bloemen- en groentetuin.
Toon is bijna 88 jaar geworden en was vooral in zijn laatste levensjaren een markante verschijning als hij

Meentweg 61. Woning van Anthony-Johannes Rozenberg en z'n gezin.

Gijsbert Rozenberg (1898-1972)

op zijn fiets door Eemnes reed!
Uit het huwelijk van Toon en Willempje van 't Bosch zijn 6 dochters en 1 zoon geboren:

- **Elbertje** (1927) één maand oud geworden
- **Elbertje** (geboren 1928) getrouwd met Jan Volwerk.
- **Ottine** (geboren 1931) getrouwd met Arie Looman.
- **Anthony-Johannes** (geboren 1932) getrouwd met G. Visser. Toon nam het bedrijf van zijn vader op Meentweg 61 over,
- **Aaltje** (geboren 1935) getrouwd met G. Ruizendaal.
- **Gijsbertje** (geboren 1936) getrouwd met G. Rebel en naar Zuid-Afrika vertrokken
- **Woutera** (geboren 1939) getrouwd met G. Versteeg.

V-3

Gijsbert Rozenberg
geboren Eemnes 16-05-1898
overleden Eemnes 29-02-1972
trouwt Eemnes 27-04-1926
Alijda Roodhart
geboren Eemnes 24-09-1903

Na hun huwelijk woonde dit echtpaar eerst enige tijd in een kamer van de boerderij Molenweg 21, de ouderlijke boerderij van Alijda Roodhart. Vandaar verhuisden ze naar Molenweg 6 en rond 1938 kwam het gezin terecht op Laarderweg 33.
Gijs Rozenberg ging in de handel. Hij ventte langs de huizen. Hij begon met een mand op de fiets, later werd het een bakfiets en weer later paard en wagen (2 paardjes). Eens in de 4/5 weken kwam hij langs met steeds als vaste vraag: "mag d'r nog wat nodig wezen?"
Toen het gezin op Laarderweg 33 woonde, kwam er op zekere dag een reiziger met klompen. Hij vond Gijsbert en zijn vrouw wel geschikt om thuis klompen te verkopen. Hij liet een voorraad klompen achter in de zitkamer en de familie besloot om een stuk van het huis aan te passen om thuis te kunnen verkopen.
Gijsbert bleef venten in Eemnes, Laren, Blaricum Eemdijk, Baarn.

Gijsbert Rozenberg (1898-1972) met zijn vrouw Alijda Roodhart (geb. 1903) bij hun huis Wakkerendijk 5.

Jeugdfoto van Gijs Rozenberg (1898-1972)

De zaken liepen zeker goed want in het begin van de oorlog besloot Gijsbert om het pand Wakkerendijk 5 te kopen van Jan Perier. Daar was meer ruimte voor de winkel. Er kon dan ook steeds meer verkocht worden. touwen, laarzen, medicijnen voor de boeren, aardewerk en allerlei huishoudelijke artikelen. Oudere Eemnessers herinneren zich nog wel de winkel op Wakkerendijk 5, die tot de nok toe vol met voorraad stond. (nu Dr. Beijerinck). Gijsbert en zijn vrouw runden de winkel tot 1968. Daarna verhuisden ze naar Kerkstraat 3 en ze deden de winkel over aan hun zoon Teus. Gijsbert overleed in 1972. Zijn vrouw bleef nog tot 1984 in het huis in de Kerkstraat wonen en woont sindsdien in een bejaardentehuis in Bunschoten. Gijsbert en Aaltje kregen drie zoons:

- **Anthony-Johannes** (Antoon geboren 1927) getrouwd met Geertje Kooi, die indertijd werkzaam was bij bakker Arie Heek in Eemnes.

Antoon begon in de levensmiddelenbranche bij Van Amerongen in Hilversum en Albert Heijn in Baarn. Later werkte hij bij een garagebedrijf in Hilversum (automonteur) en bij Shell in Utrecht. Op 5 mei 1953 emigreerde hij naar Nieuw Zeeland. Hij woonde in Trantham en later in Temarua. In 1963 kwam het gezin voor een jaar terug naar Nederland maar daarna besloot men zich voorgoed in Nieuw Zeeland te vestigen. Antoon heeft daar 34 jaar lang als dieselmonteur bij één en dezelfde baas gewerkt.

- **Teunis** (Teus geboren 1929) getrouwd met M. Pouw. Teus nam rond 1957 de oliehandel van Gerrit Gieskens over. Hij ging langs de deur met zijn olie, olieproducten en Butagasflessen. Vooral dat laatste was in Eemnes toen nog heel belangrijk. Er was geen aardgas en alles ging nog met Butagasflessen. Teus reed met zijn auto heel Eemnes af. In 1968 nam hij

Teus Rozenberg (geb. 1929) op de Laarderweg t.o. nr. 91 met zijn bakfiets vol artikelen foto ± 1950

ook de winkel van zijn vader over. Rond 1971 is hij echter gestopt met de winkel en de oliehandel. Hij vertrok met zijn gezin naar Doornspijk. Later vestigde hij zich in Weesp en beheerde een Shell station in Bussum.
- **Gijsbert** (geboren 1933), hij is slechts 8 maanden oud geworden.

Hier stoppen we met de geschiedenis van de familie Rozenberg. Hopelijk komt er nog eens iemand die in Groningen verder gaat zoeken om er achter te komen of de familie werkelijk uit Duitsland is gekomen.

Bij het tot stand komen van dit artikel heb ik veel medewerking gehad. Mijn dank gaat vooral uit naar mevrouw F. Rozenberg (Meentweg 45), Mevrouw O. Looman-Rozenberg, de heer A.J. Rozenberg uit Nieuw Zeeland, de heer T. Rozenberg uit Weesp en de familie Ruizendaal van Meentweg 93.

Het kan natuurlijk zijn dat er fouten in dit artikel geslopen zijn of dat er gegevens ontbreken! Mocht u in dat verband op- of aanmerkingen kwijt willen, dan kunt u contact opnemen met de samenstellers:

Henk van Hees,
Kerkstraat 15,
Eemnes, tel. 89849

Bertie van Wijk-Blom
Raadhuislaan 39
Eemnes, tel. 14689

De kleding van Elbartje Blom

Op bijgaande foto ziet u de ronde muts, ook wel trek-muts genoemd. Deze kwam in vele variaties voor in het midden en westen van ons land, van Noord-Holland tot Zeeland. In onze contreien is het model wel steeds hetzelfde, maar de punten staan soms verder van het

hoofd, soms juist strak er tegenaan. Dat hing af van de mate waarin de draad bovenop aangetrokken werd. Dit model muts had vele bijnamen, waaronder "tuut-muts" en "pink-met-de-horens". Hij is gemaakt van bewerkte kant en wordt gedragen op een zwart ondermutsje. We zien bij deze muts allerlei verschillende jurken en sieraden.
De vrouw op de foto is Elbartje Blom. Zij werd op 6-8-1861 geboren te Blaricum en stierf 20-5-1940 te

Eemnes. Zij trouwde met Anthony-Johannes Rozenberg. Haar moeder was Gijsje Blom (geboren in Eemnes 17-1-1832), gehuwd met Tijmen Blom (geboren te Eemnes in 1815) en dochter van Elbertje van Essen (1797-1861) en Gijsbert Blom (1786-1860). Haar moeder en grootmoeder zijn beide geboren in Eemnes; Elbartje is dan wel in Blaricum geboren, we mogen haar kleding toch wel als een echte Eemnesser dracht beschouwen, temeer daar ze het grootste deel van haar leven in Eemnes woonde.
Elbartje is van protestantse huize. Toch draagt ze rijkelijk sieraden: oorknopjes, 4 snoeren dikke bloedkoralen met een groot gouden slot en een mooi bewerkte gouden broche. Ze heeft ook een geruit zijden halsdoekje om; in haar familie droeg men graag iets om de hals en bovendien was het een modeverschijnsel. Ze heeft ook kennelijk haar zondagse jurk aan, met smockwerk en fluwelen strikjes langs de kraag. In de week droeg ze een eenvoudiger versie, met klompen en gebreide kousen erbij. Bij deze jurk heeft ze vast haar schoenen aan met zwarte Lama-kousen.

Jos Eggenkamp en Livia Lankreijer.

Scheeren en haarsnijden

Ja, scheeren oude spelling!
Dat was de tekst:

H. van Hees
scheeren en haarsnijden

En die tekst moest ik voor Van Hees op het nieuwe bord schilderen dat vóór aan de weg stond. Het oude bord met dezelfde tekst moest vernieuwd worden. Maar wat een woord uit oude tijden: haarsnijden.
Hendrik van Hees had tegen het bestaande huis (Wo.114) een nieuw deel laten bouwen en als je dan binnen kwam was óór het kap- en scheergedeelte en achter een houten afscheiding kwam je in de kleermakerij en voor beide metiers was een vakman:

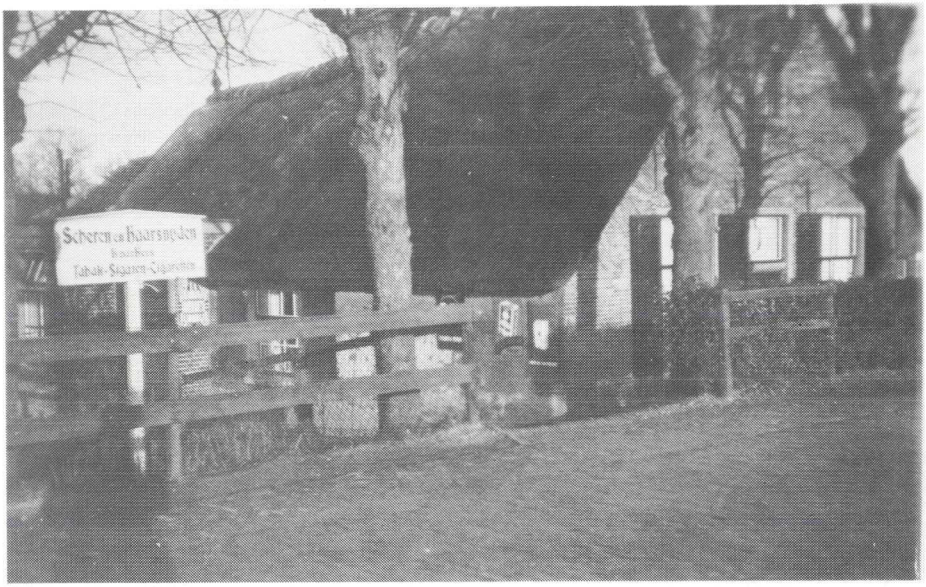

Pand Wakkerendijk 114 met links de kapperswinkel en kleermakerij van Hendrik van Hees. Daarvoor het bord met de tekst:
Scheren en Haarsnijden
H. van Hees
Tabak - Sigaren - Cigaretten
Een foto van ± 1940

Hendrik van Hees. Voor een dubbeltje liet je daar je haar knippen.
Ik weet nog dat ik dan altijd een fris gewasschen laken om mijn nek geknoopt kreeg en Van Hees knipte altijd nauwgezet en keurig.
Scheren heb ik op een zaterdag meegemaakt. Daar zaten de boeren met baarden van een week of langer op de bank tegen de muur. En kletsen maar.
Er stonden twee scheerstoelen als de eerste patient langdurig werd ingezeept wachtte hij tot nummer twee die beurt gehad had. Maar dan kreeg nummer één ook een aalgladde smoel. Met voldoening kon hij dan over zijn kin aaien en ik hoor het nog zeggen:"Nou hoef ik marge m'n bek niet meer te wasschen". Er waren ver-

scheidene klanten die daar hun eigen scheerbekken tegen de wand hadden hangen. Van oom Teus (V. Klooster) heb ik hier mooi nog zo'n koperen scheerbekken staan (als ruil voor het maken van een familiefoto).
In de afdeling kleermakerij werd door Van Hees het meest gewerkt. Alles op die grote tafel in kleermakerszit.
Twee pakken (costuums) heeft hij in die jaren voor mij gemaakt. En hoe!
Aan de hand van stalen werd langdurig geadviseerd en gekozen. Dan nog zorgvuldig de maat nemen en daarna ik vol ongeduld wachten. Achteraf weet ik zeker dat Van Hees tevreden en trots naar zijn creatie keek als ik vlak vóór hem in de kerkbank zat. Ik had toen een iets scheve schouder, maar die wist hij prachtig op te vullen.
Met de tweeling Gerrit en Herman Eggenkamp was ik jarenlang bevriend en als opgroeiende pubers gingen wij 's zaterdags altijd sigaretten halen bij Van Hees. Dat kon omdat we dan achterom over de pompstraat naar de winkel moesten. Ik nam altijd een doosje "Miss Blanche". Tien cigaretten met mondstuk. Ik heb me op zo'n zodag voor 't eerst laten scheren. Ik had natuurlijk nog een vlasbaard en Van Hees haalde me over. Zonder inzepen natuurlijk. Droog scheren en pijnloos.
We kletsten wat af op die Zondagmiddagen en vrouw Van Hees liet zich dan ook niet onbetuigd. Maar één bepaalde zondag hadden we toch groot nieuws:
De schutting!
Toen we 's morgens naar de Mis gingen hadden alle kerkgangers de schutting gezien. Om het nu duidelijk te maken; er was een vete tussen Donkelaar (no. 90) en Roodhart (No. 88). Dat waren wel naaste buren maar er was (en is nog) een weilandje tussen beide boerderijen en Donkelaar had blijkbaar zó 't land aan Roodhart dat hij ze niet meer kon zien!
Het weilandje was van Donkelaar en deze liet door Eggenkamp (de timmerzaak) een manshoge schutting plaatsen aan de kant van Roodhart. Die schutting had Eggenkamp door zijn personeel in no time van oude planken laten plaatsen.
En nogmaals, alle kerkgangers waren daar die Zondag

getuige van en iedereen vond het een lachtertje. Dat was dus het grote nieuws en vrouw Van Hees kon maar niet begrijpen hoe twee geloofsgenoten symbolisch zo te kijk werden gezet
Helaas heb ik er geen foto van gemaakt, maar een paar jaar later werd de schutting verwijderd. Het was blijkbaar weer goed gekomen tussen beide partijen.

Gerard van Stoutenburg.

Gevraagd:
Materiaal voor "Een Rondje Eemnes"

Diavoorstellingen 1992

In de maand februari 1992 zal het tien jaar geleden zijn dat de Historische Kring Eemnes is begonnen met het organiseren van diavoorstellingen. Tien jaar lang is er met veel plezier gewerkt aan deze bijzondere avonden. Samen met fotograaf Wim Ket mocht ik de voorbereidingen treffen en samen met veel publiek werden de avonden gemaakt.
Daarom willen we alle belangstellenden de komende winter trakteren op "Een Rondje Eemnes". Dit zal een diavoorstelling worden waarbij we langs de grenzen van Eemnes wandelen. Daarvoor zoeken we foto's van:
Raboes,
de Eem
Eembrugge
Groeneveld en omliggende boerderijen
Heidehoek
Witte Bergen
Gooijersgracht Zuid en Noord
IJsselmeerkust.

We willen de rondgang eindigen met een bezoek aan alle Eemnesser café's en herbergen. Daarom zoeken we foto's van deze gelegenheden (binnenkant en buitenkant).
De avonden zijn vastgesteld op vrijdag 21 februari en 6 maart 1992.

Dit duurt nog wel even maar wij zijn al begonnen met de voorbereidingen. Als u foto's hebt van de genoemde onderwerpen dan zouden we die graag willen zien om ze eventueel op dia te zetten. U kunt dan contact opnemen met:

Henk van Hees
Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes
02153-89849

Een nieuw record

Onlangs ontvingen we van mevrouw H. de Beer-Kerkhof hof uit Soest een 40-tal vooral oude Eemnesser bidprentjes. Er zaten twee wel zeer bijzondere exemplaren bij:

1. een bidprentje van Cornelia Snoek, weduwe van Jillis Pen.
Dit is het oudste Eemnesser bidprentje dat we tot nu toe opgespoord hebben! Cornelia Snoek werd geboren te Eemnes en op 20 november 1739 gedoopt in de R.K. kerk te Eemnes.
Ze was de 7e van de 13 kinderen van Marten Cornelisz Snoek en Grietje Willems Hagen.
Ze werd geboren op de boerderij Wakkerendijk 188. Ze trouwde op 3 mei 1765 te Eemnes met Jillis Harmense Pen, uit een oude Eemnesser familie. Samen met hem nam ze later de ouderlijke boerderij Wakkerendijk 188 over. Daar is ze waarschijnlijk ook overleden op 12 oktober 1830.

2. een bidprentje van Albert Kerkhof. Hij is overleden te Zantvoort (=Baarn) op 20 juni 1828. Hij heeft zijn leven lang in Baarn gewoond. Het is dus verwonderlijk dat hij op 26 juni 1828 begraven is op het Rooms Katholieke kerkhof in Eemnes. Vanaf 1827 gebruikten de Eemnesser katholieken een eigen kerkhof achter de R.K. kerk. Er mocht niet langer in en rond de oude hervorm-

BID VOOR DE ZIEL

van zaliger

CORNELIA SNOEK,

Weduwe van

JILLIS PEN.

Overleden te *Eemnes*, den 12 October 1830, in den ouderdom van bijna 91 jaren; en begraven den 15 dito op het R. C. Kerkhof *aldaar*.

Een hooge ouderdom, die op den weg der geregtigheid gevonden wordt, is eene kroon der heerlijkheid. Spreuken XVI : 31.

Dat zij ruste in vrede!

BID VOOR DE ZIEL

van Zaliger

ALBERT KERKHOF;

Overleden te *Zantvoort*, den 20sten *Junij* 1828, in den ouderdom van bijna 55 jaren; begraven den 26sten dito, op het *Roomsch Catholijk Kerkhof* te *Eemnes*.

Scheidt de bittere dood aldus? 1 KON. XV. vers 32.

Deze verandering komt van de regterhand des Alderhoogsten. PSALM LXXIV. vers 10.

Een regtvaardig mensch, al wordt hij van den dood verrascht, zal in ruste zijn. BOEK DER WIJSH. IV. vers 7.

Zie aan mijne elende en mijnen arbeid, en vergeef mij alle mijne misdaden, want de haastigheid des doods heeft mij overvallen. PSALM XXIV. vers 19.

Dat hij ruste in vrede!

HKE- 169

de kerken begraven worden. Albert Kerkhof uit Baarn is dus één van de eersten die op het R.K.- kerkhof van Eemnes begraven is. Waarom? Hadden de Baarnse katholieken toen nog geen eigen kerkhof? We weten het niet. Het is in ieder geval een bijzonder bidprentje, geheel volgens de mode van het begin van de 19e eeuw voorzien van doodskop, zeisen, kruisen en zandlopers.

We houden ons aanbevolen voor meer van dit soort bidprentjes. Ook om er copietjes van te maken. Wie helpt mee om het record van voor 1830 voor Eemnes te verbreken?

Henk van Hees
Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes
02153-89849

Werkgroepen

Monumenten	J. de Roos	Torenzicht 38	86303
Biblio/topografie	W. v. IJken	Everserf 20	89367
Genealogie	H. v. Hees	Kerkstraat 15	89849
Recent Verleden	H. v. Hees	Kerkstraat 15	89849
Klederdracht			
Eem-en Gooiland	L. Lankreijer	Aartseveen 94	89198

Wie kent ze nog?

Enige tijd geleden kwamen we in het bezit van een unieke Eemnesser foto: een groepsfoto van het Zangkoor van de Rooms-Katholieke kerk van Eemnes van 170- HKE

Tot nu toe hebben we de namen achterhaald van de volgende personen. Van verschillende namen weten we niet zeker of ze goed zijn.
6. Piet Nagél (1866-1946), 8 Jan Makker (1865-1943) 10.Gerrit Elders (1873-1941) 11. Meester Staal= Petrus-Gerardus Staal, 13.Willem Bieshaar (Bamboes) 15. Jan Eek (1869-1943)

ongeveer 1880. De foto is waarschijnlijk gemaakt door kapelaan B.S. Mulder, van 1879 tot 1894 kapelaan te Eemnes.

Tot nu toe zijn slechts enkele van de koorzangers herkend. Mocht u er meer herkennen, wilt u dan contact opnemen met:

Henk van Hees
Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes
02153-89849

Gezocht:
Oude foto's van het boerenleven

Op 14 maart 1992 bestaat de Eemnesser afdeling van de A.B.T.B. 60 jaar. Bij die gelegenheid wil men op de feestavond een klankbeeld presenteren van het Eemnesser boerenleven.
Daarvoor zoeken we liefst oude fot's van het reilen en zeilen op een Eemnesser boerderij van de afgelopen honderd jaar.
We kunnen van alles gebruiken:

foto's van"
- boeren op het land
- boeren in de stal
- boeren met hun werktuigen
- boeren met hun paarden
- boeren en boerinnen in werkkleding
- boeren en boerinnen in zondagse kleding
- boerderijen en bijbehorende bedrijfsgebouwen.

Alles wat maar iets met het boerenleven heeft te maken kunnen we gebruiken.
Beschikt u over foto's, dan zouden we ze graag voor korte tijd willen lenen om ze op dia te zetten.U kunt hiervoor contact opnemen met:

Henk van Hees
Kerkstraat 15,
3755 CK Eemnes
02153-89849

Activiteiten Seizoen 1991 - 1992

Najaar : Excursie Grote Kerk te Naarden
21 februari 1992: diavertoning "Een Rondje Eemnes"
6 maart 1992: diavertoning "Een Rondje Eemnes"
2 april 1992: Jaarvergadering

Schenkingen aan H.K.E.

We ontvingen bidprentjes van:

- Mevrouw H. de Beer-Kerkhof
  Kerkpad ZZ 57
  3764 AN Soest

- B. de Boer
  Ericaweg 58,
  Laren NH

- Mevrouw J. Cozijnse
  Veldweg 29
  Eemnes

- Mevrouw M. Kok-Van den Breemer
  Laan 117
  8071 JJ Nunspeet

- Voorts ontvingen we de volgende zaken:

1. 24 originele akten uit de periode 1700 tot 1850 betreffende de families Snoek-Pen-Van Wegen-Hilhorst, die gewoond hebben in de boerderij Wakkerendijk 188 van:
   Mevrouw H. de Beer-Kerkhof,
   Kerkpad ZZ 57
   3764 AN Soest

2. boek "Typical Holland" en een serie foto's van een

Eemnesser bejaardenreisje van:
Dr. K.R.D. Smit
Klein Laren 15
Laren NH

3. een oud exemplaar van het tijdschrift "De Drost" van
Mevrouw O. Looman-Rozenberg
Wakkerendijk 37b
Eemnes

4. drie foto's van de R.K. kerk van Eemnes (interieur en gezicht vanaf het zuiden) genomen ± 1960 (vóór de bouw van de kleuterschool) van
Mevrouw A. Rozenberg-Roodhart
Op de Ree 161
Bunschoten

Hartelijk dank aan al deze mensen, die aan onze Historische Kring gedacht hebben!

Wie doet er mee?
Wie weet er van?

Rubriek waarin staat met welke onderzoeken en projecten onze leden bezig zijn. Iedereen die erin geinteresseerd is om mee te doen en die kan helpen aan materiaal kan contact opnemen met de desbetreffende personen:

Henk van Hees, Kerkstraat 15, Eemnes, tel. 89849
is bezig met:
- de geschiedenis van het amateurtoneel in Eemnes

Jaap v.d. Woude, Jonneveen 25, Eemnes, tel. 13701
is bezig met:
- de geschiedenis van de RABO-bank Eemnes,
Gevraagd:
o.a. foto's, knipsels uit kranten en ander RABO-materiaal

Wiebe van IJken, Everserf 20, Eemnes, tel. 89367
is bezig met:
- de uitwerking van het armenboek van de gemeente Eemnes (1637-1768)

Bertie van Wijk-Blom,Raadhuislaan 39,Eemnes tel. 14689
Henk van Hees, Kerkstraat 15, Eemnes, tel. 89849
zijn bezig met:
- de familie Koppen in Eemnes.
  Gevraagd o.a. familieverhalen, foto's, familieberichten
- De familie Kroeskamp in Eemnes.
  Gevraagd o.a. familieverhalen, foto's, familieberichten

Wim Fecken, Julianaweg 26,Kortenhoef, tel.035-60226
is bezig met:
- Eemnes in de Franse tijd (1800-1815)

Livia Lankreijer, Aartseveen 94, Eemnes tel. 89198
is bezig met:
- klederdrachten van Eemnes en omgeving. Wie helpt mee uit te zoeken wat er vroeger in Eemnes aan klederdrachten gedragen werd. We hebben heel mooie inventarisatieformulieren. We zoeken alleen nog een paar mensen erbij om ze in te vullen. Dat kan met de kleding in de hand of aan de hand van oude foto's.
  Wie helpt?

Wiebe van IJken, tel. 89367
Bertie van Wijk-Blom, tel. 14689
Henk van Hees, tel. 89849
zijn bezig met:
- het aanleggen van een verzameling bidprentjes van mensen die in Eemnes gewoond hebben. U kunt ons al een plezier doen wanneer u de mogelijkheid biedt om kopietjes te laten maken van uw bidprentjes.

Bep (G.L.) de Boer, Ericaweg 58, Laren, tel. 15732
is bezig met:

- een onderzoek naar Pauselijke zouaven uit de plaatsen Amersfoort, Ankeveen, Achttienhoven, Baarn Blaricum, Breukelen, Bussum, Bunnik, Eemnes, 's-Graveland, Hilversum, Laren NH, Loenen, Maarssen, Maartensdijk, Muiden, Muiderberg, Naarden, Nederhorst den Berg, Nigtevecht, Oud-Loosdrecht, Soest, Soesterberg, Utrecht en Weesp. Gevraagd: verhalen over deze zouaven, fotomateriaal om na te maken, bidprentjes, brieven, dagboeken etc. Alles wordt te leen gevraagd om het te kopieëren.

Leo Lamers, Ruiterskamp 42, Eemnes, tel. 89763
is bezig met:
- veldwachters en politie-agenten van Eemnes. Gevraagd namen èn verhalen over het werk van deze mensen.

Harry v.d. Voort, Jan van Beierenstraat 8,
1211 HT Hilversum, tel. 035-234065
is bezig met:
- de familie Groen in Eemnes. Hij zoekt speciaal informatie over huizen en andere bouwwerken die ontworpen zijn of waar aan gewerkt is door Bertus Groen, Jan Groen of Jaap Groen.

Leo Lamers, Ruiterskamp 42, Eemnes, tel. 89763
is bezig met:
- alles wat te maken heeft met paviljoen 'Larenberg' te Laren NH.